

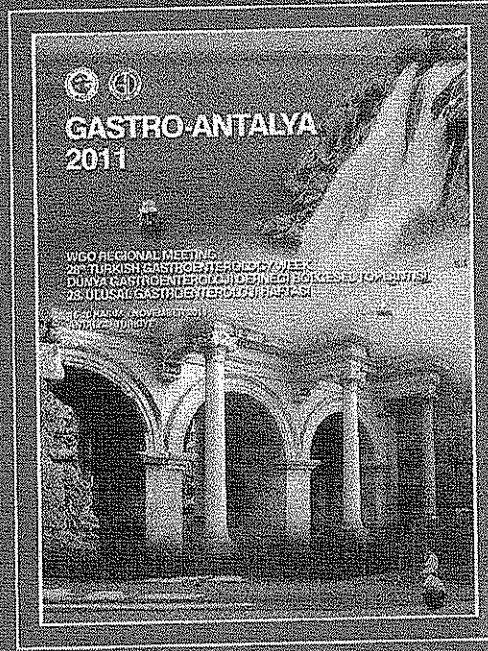

ISSN: 1300-4948

2011 | Volume 22 | Supplement 1

TJG

The Turkish Journal of Gastroenterology

*WGO Regional Meeting with the
28th Turkish Gastroenterology Week
November 16-20, 2011, Antalya*

ABSTRACTS

*Dünya Gastroenteroloji Derneği Bölgesel Toplantısı
28. Ulusal Gastroenteroloji Haftası
16-20 Kasım 2011, Antalya*

BİLDİRİLER

P19
DEMİR EKSİKLİĞİNDE BİYOPSİ NEREDEN ALINMALIDIR? VİTAMİN B 12'NİN ROLÜ.
WHERE SHOULD BIOPSY DONE IN THE PATIENTS WITH IRON DEFICIENCY ANEMIA? THE ROLE OF VITAMIN B 12.

Serkan Yaraş¹, Fehmi Ateş¹, Bünyamin Sarıtaş¹,
 Gülhan Örekici², Engin Altıntaş¹, Orhan Sezgin¹
¹ Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji BD,
² Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik ABD

Amaç: Demir eksikliği anemisi (DEA) toplumumuzda oldukça sık görülmekte olan bir sorun olup gastroenteroloji polikliniğine başvuran hastaların yaklaşık %13 ünü oluşturmaktadır. Gastrointestinal sistem kan kaybı ve emilim bozukluğuyla DEA'ne katkıda bulunur. Bu çalışmada DEA nedeniyle endoskopi yapılan hastalarda gastrik atrofinin ve serum vitamin B12 düzeyinin demir eksikliğinde biyopsinin nereden yapılmasını işaret edip etmediğini araştırdık.

Materyal ve Metod: DEA etyolojisini araştırmak üzere endoskopi yapılan 83 hasta dâhil edildi. Hastalara yapılan endoskopiler sırasında korpus, angulus ve antrum olmak üzere totalde 3 ayrı bölgeden ve duodenumdan çoklu biyopsiler alındı. Bu hastaların serum demir parametreleri, vitamin B12 düzeyleri, serum pepsinojen 1 ve pepsinojen 2 düzeyleri araştırıldı. Endoskopik, histopatolojik tanımlar ve biyokimyasal belirteçler arasında ilişki olup olmadığı araştırıldı. Histopatolojik olarak atrofik gastrit derecelendirmesi için antrum ve korpustaki gastrik atrofi şiddeti ve yaygınlığıyla doğru orantılı olarak hesaplanan OLGA sınıflaması kullanıldı.

Bulgular: Yaş ortalaması 45,95 yaş saptandı. Erkek hastaların (n=17) yaş ortalaması 49,11 yaş, kadın hastaların (n=66) yaş ortalaması 45,09 olup her iki cinsiyet arasında yaş açısından farklılık saptanmadı. 23 hastada (%27,7) serum Vitamin B12 eksikliği saptandı. Serum B12 düzeyi normal ve düşük olan gruplarda mide biyopsisinde OLGA atrofi sınıflaması açısından farklılık saptanmadı. Serum B12, Ferritin, ve Serum Pepsinojen 1 ve 2 düzeylerinin dördü birden normalin alt sınırından düşük olan hastalarla diğerleri arasında atrofik gastrit OLGA skorlaması açısından farklılık saptanmadı. Serum pepsinjen 1/2 oranı 3 altında olanlar ve üstünde olanlar olarak gruplama yapıldığında da OLGA skorlaması açısından gruplar arasında fark yoktu.

Sonuç: Ferritin düzeyi ve diğer parametrelerle OLGA skorlaması arasında ilişki bulunmaması hasta sayısının yetersiz olmasına bağlı olabilir. Bu nedenle, daha fazla hastayla yeni çalışmalarla ihtiyaç vardır.

P20
DEMİR EKSİKLİĞİ ANEMİSİ ETYOLOJİSİNİN ARAŞTIRILMASINDA ÜST GASTROİNTESTİNAL SİSTEM ENDOSKOPİSİNİN ETKİNLİĞİ NEDİR? NE KADAR SIK UYGULANIYOR ?
WHAT IS THE EFFECTIVENESS OF THE UPPER GASTROİNTESTİNAL ENDOSCOPY ON INVESTIGATION OF THE ETIOLOGY OF THE IRON DEFICIENCY ANEMIA? HOW OFTEN USED?

Fehmi Ateş¹, Serkan Yaraş¹, Bünyamin Sarıtaş¹,
 Gülhan Örekici², Serhan Uslu³, Engin Altıntaş¹, Orhan Sezgin¹
¹ Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji BD,
² Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik ABD,
³ Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi

Amaç: Demir eksikliği anemisinde (DEA) etyolojiyi saptamak için üst gastrointestinal endoskopi (ÜGE) sıklıkla uygulanmaktadır. Demir eksikliğinin kaynağını araştırmak için yapılan endoskopinin ne kadar etkili olduğunu araştırmak için bu çalışma planlandı.

Materyal ve Metod: 2006- 2011 yılları arasında demir eksikliği anemisi etyolojisi araştırılmak üzere ÜGE uygulanmış 570 hastaya ait veriler dahil edildi. Hastalara ait veriler endoskopi kayıt defterlerinden, biyopsi alınan hastaların sonuçları patoloji kayıtlarından bulunarak kaydedildi.

Bulgular: 2006-2011 yılları arasında toplam 8843 hastaya endoskopi uygulanmıştı. DEA için yapılan endoskopiler aynı dönemdeki tüm endoskopilerin %6,44'ünü oluşturmaktaydı. Bu hastaların hepsine duodenal biyopsi alınması planlanmıştı. ÜGE uygulanmış 570 hastanın 210'u erkek (%36,8), 360'ı kadın(%63,2) cinsiyette olup ortalama yaş 51,29±17,26 saptandı. ÜGE uygulanma yaşı kadınlarda (ortalama 47,02 yaş) , erkeklerden (ortalama 58,61 yaş) daha erken olup aradaki fark anlamlıydı(p<0,05). Endoskopik olarak mide ve duodenumda anormal bulgular saptanan hastaların yaş ortalaması ile endoskopisi normal olan hastaların yaş ortalaması arasında anlamlı farklılık saptandı (sırasıyla 53,49 yaşa karşılık 45,79 yaş, p<0,05). ÜGE'de 163 (%28,6) hastada mide incelemesi normal, 236 (%41,4) hastada asit-peptik hastalıklar, 54 hastada (%9,47) atrofik gastropati, 8 hastada (%1,4) adenokarsinom saptandı. Mide biyopsisi yapılan 302 hastadan 21'inde biyopsi normal (%6,9), 281 inde (%93,1) anormal saptandı. 21 hastada(%6,95) mide biyopsisi normal, 64 hastada (%21,2) kronik nonspesifik gastrit, 160 hastada (%53) kronik H pylori gastriti, 37 hastada (%12,25) atrofik gastrit saptandı. 503 hastada (%88,2) duodenum endoskopik incelemesi normal, 18 hastada (%3,1) duodenopati, 19 hastada (%3,3) asit peptik hastalıklar, 14 hastada (%2,45) endoskopik olarak çölyak hastalığı bulguları saptandı. Duodenum biyopsisi yapılan toplam 269 hastanın 139'unda (%51,7) biyopsi sonuçları normal, 130'unda (%48,3) biyopsi sonuçları anormal saptandı. Duodenal biyopsilerden 21 hastada(%7,8) hafif villöz atrofi, 75 hastada (%21,88) kronik duodenit, 18 hastada (%6,69) çölyak hastalığı saptandı. Endoskopinin anormal biyopsileri saptamada duyarlılığı %75,09,özgüllüğü %42,86 saptandı.

Sonuç: Mide ve dudenum patolojilerinin sıklığının yaşla birlikte artması, özellikle yaşlı demir eksikliği anemisi hastalarında ÜGE ve endoskopik biyopsi almanın önemli olduğunu göstermektedir. DEA etiyolojisinde Çölyak hastalığı ve atrofik gastropatiye özel dikkat edilmesi gerekliliği öne çıkmaktadır. Endoskopinin anormal biyopsi sonucuna ulaşma konusunda özgülüğünün düşük olması altta yatan patolojiyi atlamamak için demir eksikliğinde endoskopi endikasyonunun daha sık konmasına bağlı olabilir.

P21

AĞIZ, DIŞ SAĞLIĞI VE FONKSİYONEL DİSPEPSİ ARASINDA İLİŞKİ VAR MI? IS THERE ANY RELATIONSHIP BETWEEN ORAL HEALTH STATUS AND FUNCTIONAL DYSPEPSIA?

Amber Tuba Şenol¹, Rukiye Vardar², Zuhul Tuğsel¹, Ömer Özütemiz²

¹ Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Oral Diagnoz ve Radyoloji ABD,

² Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji BD

Amaç: Çiğneme bozukluğu ve dişlerin kısmi ya da total yokluğunun dispepsi ve sindirim sistemi hastalıklarına yol açabileceği öne sürülmektedir. Literatürde bu konuda yeterli bilgi yoktur. Bu çalışmada, etyopatogenezi aydınlatılmamış olan fonksiyonel dispepsi ile ağız, diş sağlığı ve hijyeni arasında ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metod: Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral diagnoz polikliniğine başvuran ardışık 100 olgunun ağız ve diş sağlığı tek hekim tarafından incelendi. Ağız bakışı sırasında çürük, kayıp, dolgulu dişler indeksi (DMFT), Lö-Sillness plak indeksi (CPI), Löe-Sillness gingival indeks kullanılarak skorlandı. Ayrıca olguların genel sağlık durumu ve demografik özelliklerini içeren 18 soruluk form dolduruldu. Olgulardan Türkiye'ye çevrilmiş 22 soru içeren Rome III fonksiyonel dispepsi formunu doldurmaları istendi. Elde edilen veriler arasındaki istatistiksel ilişki SPSS 18.0 kullanılarak Mann-Whitney U testi ve Fisher's Exact testi ile araştırıldı.

Bulgular: Olguların yaş ortalaması 40 %57'si (57/100) kadındı. Rome III kriterlerine göre 10'u kadın 13 olguya fonksiyonel dispepsi tanısı kondu. Fonksiyonel dispepsi tanısı konan olgular ile dispepsi tanısı konmayan olgular arasında çürük diş (p=0.2), dolgulu diş (p=0.5), eksik diş (p=0.1) varlığı açısından istatistiksel farklılık saptanmadı. Ayrıca her iki grup olguda plak indeksi (p=0.9), gingival indeks (p=0.5) ortalamaları da benzerdi.

Sonuç: Bu konu ile ilgili literatürde ilk olan çalışmamızdan elde edilen veriler sonucunda ağız, diş sağlığı ve hijyeni ile fonksiyonel dispepsi varlığı arasında ilişki saptanmamıştır. Fonksiyonel dispepsi etyopatogenezinde ağız, diş sağlığı ve hijyeninin rol oynamadığı sonucuna varılmıştır.

P22

DİSPEPSİLİ HASTALARDAKİ KARDİT İLE REFLÜ VE GASTRİTİN İLİŞKİSİ THE RELATIONSHIP BETWEEN THE CARDITIS AND REFLUX OR GASTRITIS IN DYSPEPTIC PATIENTS

Canan Alkim¹, Damlanur Sakız¹, Hüseyin Alkim¹,

Engin Altınkaya¹, Ali Rıza Köksal¹, Osman Özdoğan¹, Salih Boğa¹, Mehmet Sökmen¹

¹ Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gastroenteroloji Kliniği, İstanbul,

² Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Bölümü, İstanbul,

³ Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gastroenteroloji, İstanbul,

⁴ Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Gastroenteroloji Kliniği, İstanbul

Amaç: Dispepsili hastalardaki kardit sıklığı ile karditin reflü ve gastrit ile ilişkisini araştırmak için bu çalışma planlandı.

Materyal ve Metod: Çalışmaya 3 aydan uzun süredir dispepsili, yaş ortalaması 48.5 ± 11.4 olan 26'sı kadın (%46.3) toplam 55 hasta alındı. Ek hastalığı olanlar, PPI, NSAİD, aspirin ve son bir ayda antibiyotik kullananlar çalışma dışında bırakıldı. Hastaların sigara, alkol, hastalık süresi, reflü yakınması ve ekstraözofageal reflü yakınmaları ve üst gastrointestinal endoskopi yapılarak bulgular kaydedildi. Antrumdan 2, korpusdan 2, Z-çizgisinden 2 olmak üzere toplam 6 biyopsi alındı. Antrum ve korpus gastriiti ile kardit Sydney sınıflamasıyla değerlendirildi.

Bulgular: Kardit özellikle antral gastrit ile koreleydi. Antral gastrit aktif ise korpus ve kardiadaki inflamasyon da aktifti. Kardit aktif ise kardiadaki helicobakter pilori (Hp) yoğunluğu daha fazlaydı. Antrum ve korpus Hp yoğunluğu kardial Hp yoğunluğuyla uyumlu saptandı. Endoskopik ülser varlığı (n=13, % 23.4) erkeklerde (erkek 11/29, kadın 2/26) sıklı. Ülser olan grupta hastalık süresi daha uzun (10 yıla 4 yıl) ve reflü semptomları daha seyrekli. Ülser grubunda antrum, korpus ve kardiada Hp daha yoğun ve kronik inflamasyon daha sıklı. Hiatal hernisi olanlarda (n=13, % 23.4) endoskopik (7/13, 9/42) ve histolojik (11/13, 20/42) özofajit daha sıklı. Hiatal herni grubunda korpusda atrofi ve intestinal metaplazi ve kardiadaki kronik inflamasyon daha az görüldü. Kardiada 8 hastada komplet, 2 hastada inkomplet metaplazi görüldü. Komplet intestinal metaplazi olanlarda antrum ve kardiadaki kronik inflamasyon daha yoğun ve antrum atrofi daha sıklı. İnkomples metaplazi sadece 2 hastada saptandığı için istatistik yapılamadı.

Sonuç: Karditin etyolojisinde Hp ve reflü suçlanmaktadır. Bizim çalışmamızda kardiadaki inflamasyonun özellikle antrumdaki gastritin ağırlığı ve Hp yoğunluğuyla ilintili olduğu saptanmıştır.